

Универзитет у Крагујевцу

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

Број: 4812/4
26.12.2019. године

Декан Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, на основу чл. 73. Статута Правног факултета у Крагујевцу, а по указаној потреби, донео је 26.12.2019. године,

РЕШЕЊЕ

Ставља се на увид јавности Извештај Комисије о оцени научне заснованости теме докторске дисертације

"Ратна штета причињена од Немачке на територији Краљевине Југославије и обештећење жртава из Србије"

и испуњености услова кандидата Драгана Нововића и предложеног ментора за израду докторске дисертације објављивањем на интернет страницама Правног факултета у Крагујевцу, у трајању од 15 дана.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације "Ратна штета причињена од Немачке на територији Краљевине Југославије и обештећење жртава из Србије" и испуњености услова кандидатка Драгана Нововића и предложеног ментора, за израду докторске дисертације образована Одлуком Већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу, Број: IV-02-988/13 од 11.12.2019. године, доставила је Факултету Извештај, дана 16.12.2019. године.

Сагласно чл. 9. ст. 2 Правилника о пријави, изради и одбрани докторске дисертације, докторског уметничког пројекта и Одлуке о изменама и допунама Правилника о пријави, изради и одбрани докторске дисертације, докторског уметничког пројекта Универзитета у Крагујевцу, по добијеном позитивном мишљењу надлежних органа Универзитета у Крагујевцу, Факултет ставља на увид јавности достављени Извештај.

Имајући у виду наведено донео сам решење како гласи у диспозитиву.

Доставити:

- Сајт Факултета,
- Архива.

Орг. јед.	Број	Број	Вредности
02	4812		

Предмет: Извештај Комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације и испуњености услова кандидата и предложеног ментора за израду докторске дисертације

Одлукама Наставно-научног већа Правног факултета у Крагујевцу, број 4395/12.2.1, од 25. 11. 2019. године, и Већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу, број IV - 02 - 988/13, од 11. 12. 2019. године, формирана је Комисија за писање Извештаја о оцени научне заснованости теме докторске дисертације, под називом "Ратна штета причинђена од Немачке на територији Краљевине Југославије и обештећење жртава из Србије", и испуњености услова кандидата Драгана Нововића, и предложеног ментора, др Милана Палевића, редовног професора Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, за ужу међународноправну научну област, у следећем саставу: др Милан Палевић, редовни професор, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, ужа међународноправна научна област - председник Комисије; др Марија Крвавац, редовни професор, Правни факултет Универзитета у Приштини, са привременим седиштем у Косовској Митровици, ужа међународна приватноправна научна област - члан; и др Милан Рапајић, доцент, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, ужа управноправна научна област - члан;

Пошто је размотрила пријаву теме докторске дисертације коју је кандидат поднео, Комисија подноси следећи:

И З В Е Ш Т А Ј

1. Биографија и преглед научно- истраживачког рада кандидата

Драган Нововић је рођен 1955. године, у Новом Пазару. Основну школу и Гимназију је завршио у Новом Пазару а Правни факултет у Приштини 1979. године са средњом оценом 8,50. Живи у Новом Пазару. Ожењен је, има сина и ћерку и троје унучади. Драган Нововић ради као адвокат. Драган Нововић потиче из породице из које је велики број мушкараца и жена лишен живота у догађајима из Другог светског рата, а један већи број мушкараца и са очеве и са мајчине стране био је одведен у заробљеништво у логоре Трећега Рајха, од којих је мањи број њих успео да преживи. Одрастао је уз приче родитеља и најближих рођака о страхотама које су као противници фашизма преживели током трајања рата. Још као студент, вођен идејом да се у свом професионалном раду посвети обезбеђивању и остваривању заштите права за своје родитеље која су им одузета у Другом светском рату, почeo је да се занима за реалност остваривања појединачних захтева за накнаду штете тамо где су повређене норме хуманитарног права. Од половине 1996. године, када је Савезни уставни суд СР Немачке (у даљем тексту BGH) дозволио појединачне тужбе бивших робовских и принудних радника из Другог светског рата за наплату принудног рада током трајања заробљеништва, активно се укључио у правну битку за обезбеђивање услова, да и бивши заробљеници са наших простора остваре то своје право. Са још неколицином најближих истомишљеника покренуо је идеју да се ради јединственог наступа пред органима држава одговорних за исплату ратне штете, најпре оснује

матична организација, која ће устројити јединствена правила понашања за све који се баве пословима наплате ратне штете а којој ће постојећа и новоформирана удружења приступити и та правила прихватити. 03. Октобра 1997. године формирана је Заједница удружења жртава Другог светског рата Југославије, (у даљем тексту Заједница), као стожер организација, а за председника Управног одбора Заједнице изабран је Драган Нововић. Након оснивања Заједнице, Драган Нововић је именован за члана Експертске групе за процену ратне штете причине грађанима Југославије, која је наког скоро две године рада, утврдила да је у новембру 1999. године, ратна штета коју су претрпели грађани Југославије повредама норми хуманитарног права а која није наплаћена од стране Немачке, износила око 292 милијарде Америчких долара. Због изузетне упорности да се за грађане тадашње Југославије обезбеди једнак третман пред институцијама одговорних држава за плаћање ратне штете, Драган Нововић је одлуком Заједнице удружења жртава Другог светског рата Југославије од 03. Новембра 1999. године именован за координатора делегације жртава и наследника жртава, која је у времену од 13. до 19. новембра исте године учествовала у раду Одбора за жалбе Немачког Бундестага у Берлину, где је у свом веома запаженом излагању о неплаћеној ратној штети тражио да се и грађанима Југославије, без обзира на санкције којима је Југославија била изложена у то време, призна исто право на накнаду за принудни и робовски рад остварен током трајања заробљеништва. Након тога Драган Нововић, заједно са адвокатима Милорадом Томићем, Славишом Мрдаковићем и др. Рајнером Арцингером из Берлина, организује састанке са парламентарцима најутицајнијих странака у Немачком бундестагу, учествује на завршној седници Одбора за правосуђе Немачког Бундестага на којој су издејствовали да се и грађанима Југославије, бившим заробљеницима немачких логора у Другом светском рату, под истим условима као и осталим грађанима Европе и Света призна право на накнаду. Драган Нововић унутар Србије, Црне Горе и Републике Српске организује рад на прикупљању и обради података за оштећене грађане и њихове наследнике, и формира Централну канцеларију у Београду, где је у периоду од 1997. године па до 28. Фебруара 2008. године прикупљено, обрађено и унето у електронску базу података 97.808 досијеа, од чега је 65.704 у потпуности комплетирано са свим потребним подацима о врсти повреде хуманитарног права, о оштећеном или наследнику који има право на наплату у случајевима где оштећени више није у животу. Током реализације исплате по Немачком Закону о формирању Фондације „Сећање, Одговорност. Будућност“, из 2000. године, Аустријског закона о „Фонду за помирење“ из 2000. године, и Мађарског закона о поновном отварању рокова за исплату за лица лишена живота или слободе из политичких разлога, из 2006. године, Драган Нововић се залаже за то да се ратна штета третира као правно, а не искључиво као политичко питање. У периоду од 2004. године до краја 2006. године, Драган Нововић на територији АП Војводина, организује више од четрдесет трибина на којима позива грађане да прикупе и Заједници доставе документацију о штети коју су претрпели повредама хуманитарног права од стране мађарске окупационе власти у току Другог светског рата. Истовремено организује оснивање удружења по свим градовима у Војводини и организује прикупљање, обраду и превођење прикупљене документације на мађарски језик, а затим са Централним уредом правде Републике Мађарске, уз учешће Министарства за рад социјална и борачка питања Републике Србије, у име Заједнице закључује уговор о исплати накнаде за оштећене грађане држављане Републике Србије. 2006. године Драган Нововић Влади Републике Србије предаје Преднацрт закона под називом „Закон о уређењу имовинских односа насталих услед престанка права и обавеза држављана СФРЈ на основу међународних уговора“ 2008. године

именован је за координатора Комисије Владе Републике Србије за процену ратне штете из Другог светског рата, причињене грађанима Републике Србије. У периоду од 1997. до 2010. године, пред надлежним институцијама СР Немачке, Аустрије и Мађарске, предводи и заступа грађане Републике Србије у поступцима за наплату ратне штете из Другог светског рата, у којем периоду је око 7500 подносиоца захтева примило новчану накнаду. После бомбардовања Југославије, од стране НАТО снага 1999. са адвокатом Ulrichom Dostom из Берлина, покреће и води спорове пред домаћим и међународним судовима тражећи правну заштиту за извршене бомбардовањем повреде хуманитарних права грађана Републике Србије. У вези са ратном штетом из Другог светског рата, дао је више од седам стотина интервјуа у писаним и електронским медијима. Институт за Европске студије Рома изложине против човечности, доделио му је почасни докторат за област заштите људских и мањинских права. Дописни је члан Српске Краљевске Академије научника и уметника.

Кандидат Драган Нововић, је поред испуњења обавеза на докторским студијама објавио и следеће научне радове:

1. **Нововић, Д.,** *Улога државе у поступку обезбеђивања накнаде штете жртвама ратних злочина из времена нацизма*, Браниц, часопис за правну теорију и праксу Адвокатске коморе Србије, бр. 3-4, Београд, 2004; (M-53)
2. **Нововић, Д.,** *Милосрдни аиђео у функцији ратних злочина*, Браниц, часопис за правну теорију и праксу Адв. коморе Србије, бр. 3-4, Београд, 2005; (M-53)
3. **Нововић, Д.,** *Накнада штете настале бомбардовањем Варваринског моста*, Правни живот, број 12, Београд, 2005. ТОМ IV, Категорија (M-51)
4. **Нововић, Д.,** *Ратни војни заробљеници у Другом светском рату и накнада за принудни рад*, ПРАВНИ ЖИВОТ, број 12, Београд, 2006. ТОМ IV, (M-51)
5. **Нововић, Д.,** *Индивидуални захтеви за обештећење при повреди норми хуманитарног права у Другом светском рату*, Зборник радова Прве међународне конференције о холокаусту над Србима, Јеврејима и Ромима у Другом светском рату, Београд, 2013, (M-33)
6. **Нововић, Д.,** 2014; *Убиство, заробљеништво и принудни рад због националне припадности не подлежу обавези накнаде штете*; Зборник радова Друге међународне конференције о холокаусту над Србима, Јеврејима и Ромима у Другом светском рату, Београд, 2015, (M-33)
7. Катанић, З., **Нововић, Д.,** *Definition of crisis management along the cultural Route Transromonica through Serbia*, II Међународна научна конференција Европска Унија- Изазов и проширења и западни Балкан EUBAL II Бања Лука, 2015. ISBN 978-99938-1-269-2 (M-33)
8. **Нововић, Д.,** *Задужбина „Сећање, Одговорност, Будућност“ и други фондови (исплата принудног рада)*, Ратна штета, Југославија и међународно право“, Зборник радова и докумената I, Правни факултет у Београду, 2016;
9. **Нововић, Д.,** *Обештећење жртава и наследника жртава фашизма*, Зборник радова, Међународни комитет логораша, Београд, 2016. године, (M-33)
10. **Нововић, Д.** *Дилеме о наплати ратне штете од СР Немачке, везано за догађаје из Другог светског рата*, Зборник радова, Четврта међ. конф. о холокаусту над Србима, Јеврејима и Ромима, у Другом светском рату, Београд, 2017, (M-33)
11. **Нововић, Д.,** *Међународноправни положај ратних војних заробљеника – принудних радника из Другог светског рата – уређивање права на накнаду*, Зборник радова, Шеста међународна конференција о холокаусту над Србима,

Јеврејима и Ромима, у Другом светском рату, Београд, 2019, UDC 341.348(430:497.1)“1939/1945, (M-33)

12. Нововић, Д., Монографија: „Појединачни захтеви за накнаду штете при повреди хуманитарног права“, СУБНОР Крагујевац, 2017., 227 стр., ISBN 978-86-921051 (M-42).

2. Научни приступ проблему предложеног нацрта докторске дисертације и процена научног доприноса крајњег исхода рада

Мотивациона основа опредељења за насловљено истраживање садржана је у неколико значајних проблема и дилема које се, у теоријском и практичном смислу, везују за ово питање. Ратна штета од Немачке причињена на територији Краљевине Југославије и обештећење жртава из Србије су питања која су још увек, на жалост, недовољно приближена нашој и међународној јавности, док се практично искуство своди на маргинализовање, односно заобилажење стварања правних предуслова за испуњавање обавезе накнаде ратне штете, института заснованог не само на правнополитичкој, економско-социјалној и основама незастаревања сваке врсте одговорности за извршавање међународних злочина, већ и на морално-филозофској визији међународног поретка садржаној пре свега у начелима Повеље Уједињених нација. Постојање диспропорције између релевантних међународних стандарда, с једне, и обештећења жртава ратних злочина, с друге стране, за кандидата није спорно. У том смислу, кандидат пледира маркацији проблема и изналажењу адекватних нормативних, али пре свега формално-правних и практичних решења овог проблема, која би у великој мери, морала била усклађена и прожета духом хармонијума са постојећим међународним правилима и националним стандардима из области. Поред проблематизације потребе за доношењем адекватних законских решења, обезбеђењем њихове примене, питањем поштовања и заштите остваривања наплате ратне штете и обештећења жртава, кандидат ће отворити и питање улоге законодавних и судских органа у смањењу јаза између декларативно проглашених права и степена њихове практичне „теренске“ остваривости. Плурализам проблема који постоје и које се везују за ову тематику, оправдавају научну целисност да се насловљеној теми посвети адекватна и примерена истраживачка пажња. Имамо у виду чињеницу да се кандидат хвата у коштац са једном „врућом“ политичком темом, актуелизираном непосредно по распаду биполарног света и уједињења две Немачке. Чини се да је и за укупно човечанство, не само за конкретне државе, чији су грађани били жртве нацистичког терора у Другом светском рату, ова тема, не само правнополитички важна, већ и историјски, па и метафизички, јер садржи велики капацитет импликација моралне природе и принципа правде и правичности. Кандидат, како смо закључили из његове Пријаве, стреми обухватној правној, политичкој, историјско-компаративној и социолошкој опсервацији теме, нудећи, равноправно и конкурентно, и међусобно тесно условљено и компатибилно, међународноправно, међународноприватноправно и *in foro domestico* гледиште проблематике. То несумњиво представља крупан интелектуални „зalogaj“, који је кандидат, потпуно свестан обимности и вишедимензионалности предмета и постављених хипотеза, прихватио као нужност и једини релевантан научноистраживачки приступ који води к остварењу зацртаног циља. Сви правни стандарди који се могу сврстати у ратну штету и право на обештећење заснивају се између осталог и на основним начелима о заштити људских права и на принципима хуманости. Полазећи од међународноправних стандарда, принципа, проблема и осталих аспеката из тог научног, социополитичког и правног сазвежђа која се могу директно или посредно линковати на предметну проблематику,

кандидат, у општем смислу, потпредставља логику дедуктивно – аналитичког приступа која полази од генералног, ретерирајући, у колоквијалном смислу те речи, са нивоа међународноправног промишљања, на ниво националног, уставноправног, управноправног и грађанскоправног резоновања. Надаље, постоји читав низ осталих правних појмова и прописа, који по својој садржини и карактеру блиско кореспондирају са појмом и садржином ратне штете, и циљевима ратне одштете и обештећења жртава, ка чему ће кандидат у својој докторској тези, несумњиво, и нужно, учинити искорак у правцу промишљања и експлинације тих веза и ефеката теренских операција тих веза на глобалне и националне димензије датог проблема. Ваља истаћи и неопходност да се стручна и шира академска јавност више посвети овој проблематици, јер се ради о правно-политичком питању од чијег солвирања у доброј вери, умногоме зависи и да ли ће одређено друштво и сама међународна заједница бити препознати као демократски или не.

Научно објашњење предложене теме, кандидат базира на следећим хипотезама:

1. Основна (општа) хипотеза
2. Посебне хипотезе

Основна хипотеза:

Ратна штета, репарације и лично обештећење међусобно су правно и политички повезана и условљена питања. Ратну штету и репарације међународна правила одређују и дефинишу као правно питање. Политички ставови после Другог светског рата наметнули су решења, која су право ставила на страну, а у први план су избили политички договори, који одударају од, правним правилима, утврђених принципа плаћања ратне штете.

Посебне хипотезе:

• Нови облици плаћања ратне штете, тако што се исплате врше у форми хуманитарних давања а не као плаћање дуга, оштећеном дају сatisfaction, због које одустаје од инсистирања на плаћању дуга, који, иако је знатно већи од примљене хуманитарне помоћи, истовремено је неизвестан, а са одговорне државе делимично скида хипотеку неплаћеног дуга и код њених држављана не изазива негативне ефекте због осећања да плаћају дуг за који лично нису одговорни, јер нису ни били рођени када је настало.

• Правна правила, којима се регулише ратна штета морају омогућити оштећеним грађанима да остваре лично обештећење од своје државе ако је, користећи се својим сувереним правом, као *sui generis*, у име и за рачун својих грађана, као генерални супститут, закључила међународни уговор, којим је ликвидирала њихова имовинска права по основу ратне штете.

• Остваривање права на наплату ратне штете и личног обештећења грађана Србије заснива се на постојећим међународним правилима и међународно устројеној пракси.

• Правна природа одговорности државе за плаћање ратне штете оштећеној држави и одговорност оштећене државе према својим држављанима када у њихово име и за њихов рачун наплати ратну штету од одговорне државе, повлаче анализу, како међународног тако и унутрашњег законодавства обе државе, и изналажење решења, која су за обе државе једнако или бар приближно једнако прихватљива.

Израдом докторске дисертације од стране кандидата Комисија очекује да ће се све наведене хипотезе потврдити и да ће се на тај начин доћи до корисних информација за потпуније, правилније сагледавање и разумевање питања ратне штете и репарација од СР Немачке и у вези са тим личног обештећења жртава и наследника жртва из Републике Србије. Такође, Комисија заузима заузима став, да ће поменути резултати истраживања представљати основу за даља истраживања када је реч о овој проблематици.

Предмет истраживања, а што је кандидат навео у пријави, биће научно обрађен кроз следећу оквирну структуру истраживања:

УВОД

1. ПРЕДМЕТ, ЗАДАЦИ ИСТРАЖИВАЊА И ЦИЉ РАДА
2. ЗНАЧАЈ ТЕМЕ ЗА НАУЧНО ИСТРАЖИВАЊЕ
3. ХИПОТЕТИЧКИ ОКВИР ИСТРАЖИВАЊА
4. МЕТОДЕ ИСТРАЖИВАЊА

ПРВИ ДЕО

УОПШТЕНИ ПРИКАЗ РАТНЕ ШТЕТЕ ПРИЧИЊЕНЕ ЈУГОСЛАВИЈИ

ГЛАВА I

1. ДОКУМЕНТА О РАТНОЈ ШТЕТИ ЈУГОСЛАВИЈЕ

- 1.1.. О начинима, на који су прикупљани подаци о жртвама фашистичког прогона
- 1.2. Попис југословенских жртава рата 1941–1945
- 1.3. Шема извршења пописа жртава нацистичког прогона
 - 1.3.1. Борачке организације
 - 1.3.2. Рад статистичке службе
 - 1.3.3. Рад партијске организације
 - 1.3.4. Рад органа управе
 - 1.3.5. Пописни центар у Београду

ГЛАВА II

МЕЂУНАРОДНО-ПРАВНИ АСПЕКТ РАТНЕ ШТЕТЕ

1. ИЗАЗИВАЊЕ РАТА КАО МЕЂУНАРОДНИ ДЕЛИКТ

- 1.1. Утврђивање одговорности Немачке за плаћање репарација
- 1.2. Париска конференција о репарацијама
- 1.3. Лондонски споразум
- 1.4. Обештећење жртава фашистичког прогона

2. РЕПАРАЦИЈЕ

- 2.1. Југославија и питања репарација
- 2.2. „Брионска формула“ и Споразум о помоћи у капиталу „Kapitalhilfe“
- 2.3. *Aide memoire*, из 1973.
- 2.4. Неки ставови југословенских органа о ратној штети Југославије
- 2.5. Лондонска конференција о нацистичком злату, из 1997. године

ГЛАВА III

ИСПЛАТА РЕПАРАЦИЈА

1. ПО УГОВОРИМА О МИРУ

- 1.1. Италија
- 1.2. Бугарска
- 1.3. Мађарска

2. НА ОСНОВУ ОПШТИХ ПРИНЦИПА МЕЂУНАРОДНОГ ПРАВА

- 2.1. Шпанија

- 2.2. Аустрија
3. НЕКОЛИКО ПИТАЊА ИЗ ПРОБЛЕМА РЕПАРАЦИЈА
- 3.1. Лондонски споразум
 - 3.2. Бонски споразуми од 10. марта 1956. са правне стране

ГЛАВА IV

ЗЛОЧИНИ, МЕРЕ ПО ПИТАЊУ РАТНЕ ШТЕТЕ И ОБАВЕЗЕ НЕМАЧКЕ

1. НАЦИСТИЧКИ ЗЛОЧИНИ НАД ЈУГОСЛОВЕНИМА
 - 1.1. Злочини у логорима
 - 1.2. Злочини одмазде над цивилним становништвом
 - 1.3. Злочини расељавањем становништва
2. ПРВЕ ЛЕГИСЛАТИВНЕ МЕРЕ ПО ПИТАЊУ РАТНЕ ШТЕТЕ
 - 2.1. Утврђивање појма ратне штете
 - 2.2. Апарат за утврђивање и оцењивање ратне штете
 - 2.3. Начин утврђивања и оцењивања ратне штете
3. ОБАВЕЗЕ СР НЕМАЧКЕ ПРЕМА СРБИЈИ НАСТАЛЕ ЗА ВРЕМЕ РАТА
 - 3.1. СТАЊЕ РЕПАРАЦИЈА И РЕСТИТУЦИЈА
 - 3.1.1. Репарације
 - 3.1.2. Реституције
 - 3.1.3. Неплаћена репарациона роба

МЕЂУЗАКЉУЧАК

ДРУГИ ДЕО

РЕПАРАЦИЈЕ

ГЛАВА V

1. УОПШТЕНО О ПРОБЛЕМИМА РЕПАРАЦИЈА ОД СР НЕМАЧКЕ
 - 1.1. Циљеви репарација
 - 1.2. Француско–Немачки Преговори о обештећењу
 - 1.3. Белгијско–Немачки Преговори
 - 1.4. Норвешко–Немачки Преговори
 - 1.5. Грчко–Немачки Преговори
 - 1.6. Подела репарација на категорију „А“ и категорију „Б“
 - 1.7. Вредност исплаћених репарација
 - 1.8. Неуспех репарационе политике великих сила
 - 1.9. Завршни акт о репарацијама
2. ТОК И РЕЗУЛТАТИ НАПЛАТЕ РЕПАРАЦИЈА ОД НЕМАЧКЕ
 - 2.1. Појам, обим и видови репарација
 - 2.2. Процена ратне штете, коју је изазвала Немачка
 - 2.3. Ток наплате репарација
 - 2.3.1. У Совјетској окупационој зони
 - 2.3.2. У западним окупационим зонама
 - 2.3.3. Значај Лондонског споразума за немачку привреду
 - 2.3.4. Обештећење жртава нацистичког прогона као део репарација

ГЛАВА VI

ПРИМАЊА ПО ОСНОВУ РАТНЕ ШТЕТЕ

1. ПРИМАЊА ЈУГОСЛАВИЈЕ ОД НЕМАЧКЕ НА ИМЕ РЕПАРАЦИЈА И ДРУГИХ ПОТРАЖИВАЊА, КОЈА СУ ПРОИСТЕКЛА ИЗ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА

- 1.1. Процена југословенске ратне штете
- 1.2. Структура ратне штете, причињене Југославији
- 1.3. Шта је до сада добила СФРЈ од СР Немачке, на име ратне штете
 - 1.3.1. Репарације из категорије „А“ и „Б“

1.3.2. Структура репарација, које је Југославија добила од СРН по категорији „Б“

1.3.3. Регулисање неких потраживања, на основу Лондонског споразума

1.3.4. Обештећење жртава виво-експеримената

1.3.5. Рад немачких заробљеника у Југославији

2. ПРИМАЊА ПО ОСНОВУ РЕСТИТУЦИЈА

2.1. Питање југословенских реституција

2.2. Примања Југославије, на име репарација и по другим основама из рата

3. РЕШЕЊЕ НЕКИХ НЕРЕПАРАЦИОНИХ ПОТРАЖИВАЊА СФРЈ, ПРЕМА БИВШЕМ РАЈХУ У ДЕМОКРАТСКОЈ РЕПУБЛИЦИ НЕМАЧКОЈ

ТРЕЋИ ДЕО

ОБЕШТЕЋЕЊЕ ЖРТАВА НАЦИСТИЧКОГ ПРОГОНА

ГЛАВА VII

1. УОПШТЕН ПРИКАЗ

1.1. Глобална обештећења жртава нацизма

1.2. Покретање нових иницијатива за наставак разговора о обештећењу

1.3. Раније исплате по немачком закону о обештећењу

2. ОБЕШТЕЋЕЊЕ ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ЖРТАВА МЕДИЦИНСКИХ ОПИТА

2.1. Историјат

2.2. Услови за пријем накнаде за медицинске опите у нацистичким логорима

2.3. Рад југословенске Комисије по захтевима за исплату

2.3.1. Приговори Комисији за исплату медицинских опита

2.3.1.1. Приговори, који се односе на Уредбу

2.3.1.2. Приговори, који се односе на рад Комисије

2.4. Висина исплате, добијене по основу медицинских опита

2.5. Поступци по правним лековима на решења Комисије

3. ИСПЛАТЕ ПО ЗАКОНУ О ОСНИВАЊУ ФОНДАЦИЈЕ „СЕЋАЊЕ, ОДГОВОРНОСТ, БУДУЋНОСТ“

4. МЕРЕ ЗА ОБЕЗБЕЂИВАЊЕ УСЛОВА ЗА ПОКРЕТАЊЕ НОВИХ ПРЕГОВОРА О ИСПЛАТИ ОБЕШТЕЋЕЊА

МЕЂУЗАКЉУЧАК

ЧЕТВРТИ ДЕО

ПРОЦЕНА ВИСИНЕ ШТЕТЕ И ЗАХТЕВА ЗА ОБЕШТЕЋЕЊЕ

ГЛАВА VIII

1. ОБРАЧУН ЗАХТЕВА СР НЕМАЧКОЈ ЗА ОБЕШТЕЋЕЊЕ ЖРТАВА НАЦИСТИЧКОГ ПРОГОНА

1.1. Претходна објашњења

1.2. Југословенске жртве нацистичког прогона

1.3. Прогони на подручју окупиране Југославије

1.4. Пресељавање становништва

1.4.1. Пресељавање Срба

1.4.2. Логори ван земље

2. РЕКАПИТУЛАЦИЈА И ОБРАЧУН

2.1. Убијено

2.2. Преживело

3.3. Укупно убијено и преживело

3. ВАРИЈАБЛЕ

ГЛАВА IX

1. ЗАХТЕВИ ЗА ПЛАЋАЊЕ РАТНЕ ШТЕТЕ У НОВИЈЕ ДОБА

1.1. Нота СФРЈ, из 1992. и одговор Немаца

- 1.2. Принудни рад ратних војних заробљеника
 - 1.2.1. Судски спорови против СРН у Југославији
 - 1.2.2. Судски спор против СРН у Немачкој
 - 1.2.3. Комисија за процену питања ратне штете

ПЕТИ ДЕО

УРЕЂЕЊЕ ИМОВИНСКИХ ОДНОСА ЗА ЛИЦА, ЧИЈА СУ ИМОВИНСКА ПРАВА ПРЕСТАЛА НА ОСНОВУ МЕЂУНАРОДНИХ УГОВОРА

ГЛАВА X

1. СПОРАЗУМИ О ПОМОЋИ У КАПИТАЛУ

- 1.1. Тумачење „Брионске формуле“ и домашај „Капиталхилфе“-а у области плаћања ратне штете од стране Немачке
 - 1.2. Кредити у оквиру „Капитахилфе“ у износу од ДЕМ 300 мил. и ДЕМ 700 мил.
 - I Одредбе уговора
 - 1.2.1. Кредит од 300 милиона ДЕМ
 - 1.2.2. Кредит од 700 милиона ДЕМ
 - II – Коришћење средстава кредита

ГЛАВА XI

1. Мишљење групе за сукцесију, поводом деобног биланса
2. Фолксдоџери и њихова имовина у вези са тражењем обештеђења за југословенске жртве нацистичког злочина
3. Мишљење о информацији савезног министарства за финасије о ратној штети из другог светског рата, поводом деобног биланса и мишљењу, које је, у тој информацији, дала експертска група за сукцесију савезне владе
 - 3.1. Немачка
 - 3.2. Италија
 - 3.3. Аустрија
 - 3.4. Мађарска
 - 3.5. Шпанија
 - 3.6. Бугарска
 - 3.7. Хрватска
 - 3.8. Поводом Лондонске конференције, из 1997 о нацистичком злату

ШЕСТИ ДЕО

УРЕЂИВАЊЕ НАЧИНА ЗА ЗАШТИТУ ИМОВИНСКИХ ПРАВА ДРЖАВЉАНА СРБИЈЕ У ИНОСТРАНСТВУ

ГЛАВА XII

1. ОПШТЕ ОЦЕНЕ И НАЧЕЛНО МИШЉЕЊЕ

- 1.1. Предмет, разлоги и циљ разраде
- 1.2. Начелно мишљење о потреби доношења закона
- 1.3. Неки правни аспекти теорије генералне супституције и њених правних последица у правном поретку Србије

ГЛАВА XIII

2. Мишљење о отвореним правним питањима у вези са пројектом закона
 - 2.1. Питања, која се могу поставити
3. Образложење мишљења о отвореним правним питањима у вези са пројектом закона
4. Правне могућности за остваривање укупне ратне штете и других обештеђења од СР Немачке

- 4.1. Полазна опредељења
- 4.2. Клаузула *rebus sic stantibus* и Споразум о помоћи у капиталу (Капиталхилфе)
- 4.3. Репарација за сваку индивидуално одређену штету (парцијални приступ)
- 4.4. До репарација за укупну штету путем више споразума о помоћи у капиталу (глобални приступ)
- 4.5. Потраживање накнаде за рад ратних заробљеника, и др.

ГЛАВА XIV

5. МОГУЋИ ПРОТИВЗАХТЕВИ СР НЕМАЧКЕ

ЗАКЉУЧАК

ЛИТЕРАТУРА

Кандидат наводи и списак прелиминарне литературе:

Књиге и чланци:

1. Ambos, K, Избегавање казне за повређивање људских права и казнено хуманитарно право, Немачки адвокатски часопис 76 (1998), (K.Ambos, Straflosigkeit von Menschenrechtsverletzungen und Völkerstrafrecht, Deutsche Richterzeitung 76 (1998).
2. Bantekas, I, Међународне одлуке: Prefektura Voiotia v. FR Nemačke, AJIL 92 (1998).
3. Bassiouni, Ch, International Crimes: Jus Cogens and Obligatio Erga Omnes, 1996.
4. Bauer, Y, The place of the Holocaust in contemporary history, in Jonathan Frankel ed, Studies in Contemporary Jewry, Volume I, Bloomington, 1984.
5. Benvenisti, E, Хуманитарно достојанство у борби: Дужност да се поштеде непријатељи цивили, Isr. L. Rev. 39 (2006), (Human Dignity in Combat: the Duty to Spare Enemy Civilians).
6. Boelaert-Suoinen, S, Репарације ирачког рата и закони рата, Часопис за отворено право 50 (Zeitschrift für österreichisches Recht 50) (1996)
7. Brandt, W, Begegnungen und Einsichten, Die Jahre 1960 – 1975, Hoffmann und Campe, „Политика“, Подаци, приче и ћутања о накнади ратне штете, фелтон почев од 23.01.1990. па даље.
8. Chalk, F. and K. Jonassohn, The History and Sociology of Genocide, New Haven, 1990.
9. Crawford, J. J. Peel & S. Olleson, Odredbe ILC- а о одговорности држава за међународно незаконите радње, EJIL 12 (2001).
10. Dörr, O, „Приватизација“ хуманитарних права, JZ 2005, S. 905 ff., (O. Dörr, „Privatisierung“ des Völkerrechts, JZ 2005.
11. Drost, P, The Crime of State, Leyden, 1959.
12. Dupuy, P. M. u.a. (Hrg.), Хуманитарно право као светски поредак FS Tomuschat, Berlin 2006. (P.-M. Dupuy u.a. (Hrg.), Völkerrecht als Wertordnung. FS Tomuschat, Berlin, 2006.
13. Elliot, G, Twentieth Century Book of the Dead, New York, 1978.
14. Falk, R, Репарације, међународно право и глобална правда: Нова граница
15. Fleck, D, (Hrg.), Ручна књига о хуманим хуманитарним правима у оруженом сукобу, Минхен, 1994., (D. Fleck (Hrg.), Handbuch des humanitären Völkerrechts in bewaffneten Konflikten, München, 1994.)

16. **Frulli, M**, Када су државе одговорне појединцима за озбиљне повреде хуманитарног права? (When are States Liable Towards Individuals for Serious Violations of Humanitarian Law?), *J Int'l Criminal Justice* 1, 2003.
17. **Gattini, A**, Одбор УН за компензацију: Стара правила, нове процедуре о ратној репарацији, *EJIL* 13 (2002).
18. **George, Li, D**, *The Truth About the Peace Treaties*, London, 1938.
19. **Glasser, S**, *Droit international penal conventional*, Bruxcellex, 1978.
20. **Graven, J**, *Les crimes contre L'humanite*, Rec. des Cours, 1950.
21. **Greenwood, C**, Историја развоја и правни основ (Historical Development and Legal Basis), у: (*The Handbook of Humanitarian Law in Armed Conflicts*).
22. **Greenwood, C**, Међународно хуманитарно право, Прегледан извештај за стогодишњу комеморацију прве хашке мировне конференције 1899., Hag, 2000.
23. **Greif, G**, Jasenovac AUSCHVITZ OF THE BAKLANS, Београд 2017.
24. **Greiff, P, (de Hrg.)**, Приручник о репарацији, Оксфорд 2006.), *Handbook of Reparations*, Oksford, 2006).
25. **Hampson, F**, Пропорционалност и неопходност у заливском сукобу, Протокол Америчког друштва за међународно право 86, (1992), (Proportionality and Necessity in the Gulf Conflict, in: *Proceedings of the American Society of International Law*, 86,1992).
26. **Henckaerts, H.J.M.**, Студија о обичајном међународном хуманитарном праву: Допринос разумевању и поштовању норми права у оружаном сукобу, Међународна ревија Црвеног крста 87/857 (2005), (Study on Customary International Humanitarian Law: A Contribution to the Understanding and Respekt for the Rules of Law in Armed Conflict, in: *International Review of the Red Cross* 87/857 (2005)).
27. **Henckaerts, J. M. & Louise Doswald-Beck (ICRC)**, међународно хуманитарно право, Кембриџ, 2005., (Customary International Humanitarian Law, Cambridge, 2005).
28. **Heß, B**, Ратна штета и колизионо право у погледу правних погодби, Heintschel von Heinegg/S. Kadelbach/B. Heß/M. Hilf/W. Benedek/W.H. Roth, Одштета после оружаних сукоба. Конституисање светског правног поретка (Извештај немачког друштва о хуманитарним правима Bd. 40), Heidelberg 2003.,
29. **Hilpold, P**, Хуманитарна интервенција: Постоји ли потреба за легалном репресијом?, Европски Журнал за међународно право, бр.12, 2001; (Humanitarian Intervention: Is there a need for a legal Reappraisal?, European Journal of International Law 12, (2001));
30. **Humphray, J**, *Human Rights and the United Nation: A Great Adventure*, New York, 1984.
31. **Kalshoven, F**, Ограничења у ратовању, (1987), (Constraints on the Waging of War).
32. **Kalshoven, F**, Одговорност државе за ратне радње оружаних снага, Међународно и компаративно право Quaterly 40 (1991)
33. **Kalshoven, F**, Одмазда и заштита цивила, у: Vohrah, *Man's in humanity to man.- Есеји о међународном праву у част Antonija Cassese*, Hag 2003.
34. **Kuper, L**, *Genocide: Its Political Use in the Twentieth Century*, New Haven, 1981.
35. **Kuper, L**, *The prevention of Genocide*, New Haven, 1985.
36. **Larry, M. and G. Ph**, *Soldiers to the Rescue (Humanitarian Lessons from Rwanda)*, OECD publication 1996.
37. **Lemkin, R**, *Axis Rule in Occupied Europe*, Washington, 1944.
38. **Lemkin, R**, *Genocide as a crime in International Law*

39. **Lemkin, R**, The Letter proclaimed in Executive Sessions of the U. S. Senate Foreign Relations Committee, Historical Series 781-805, 1976.
40. **Lerner, N**, Group Rights and Descrimination in International Law, Dordrecht, Boston and London: Martinus Nijhoff, 1990.
41. **Makino, U**, Final solutions, crimes against mankind: on the gensius and criticism of the concept of genocide, Journal of Genocide Research, 2001, 3/1.
42. **McManus, K. P**, Цивилна одговорност за еколошку штету у току рата; Прилагођавање Одбора УН за компензацију ирачком рату, Правни преглед бостонског колеџа о еколошким питањима 33 (2006).
43. **Meron, T**, Хуманизација међународног права, (The Humanization of International Law), Leiden 2006.
44. **Milano, E**, Дипломатска заштита и људска права пре Међународног суда правде (Diplomatic protection and Human Rights before the International Court of Justice: re-fashioning tradition?), NYIL 35, 2004.
45. **Minogue, R. K**, Nationalism, New York, 1967.
46. **Morton J. S. and Singh, N. V**, The International legal regime on genocide, Journal of Genocide Research, 2003.
47. **Noyes, J. E. & Brian D. Smith**, Државна одговорност и принцип заједничке и одвојене одговорности (State Responsibility and the Principle of Joint and Several Liability), Yale J. Int'l L. 13 (1998).
48. **Orrego F, Vicuna**, Међувремени извештај на тему „Измене Закона о националности захтева“ (Interim Report on „The Changing Law of Nationality of Claims,,), Izveštaji ILA. Londonska konferencija 2000.
49. **Peters, A**, Конституционализам који обештећује: Функција и потенцијал фундаменталних међународних норми и структура, (Compensatory Constitutionalism: The Function and Potential of Fundamental International Norms and Structures), Leiden J. Int'l L. 19, 2006.
50. **Provost, R**, Међународна људска права и хуманитарно право, Кембриџ 2002, Kembridž 2002., (R.Provost, International Human Rights and Humanitarian Law);
51. **R. Hofmann**, Жртве кршења међународног хуманитарног права: Да ли оне имају индивидуално право на репарацију од држава под међународним правом?, (Victims of Violations of International Humanitarian Law: Do They Have an Individual Right to Reparation against States under International Law?)
52. **Raiser, L**, Правна заштита и интернационална заштита приватног права, Summum ius summa iniuria. Индивидуална правда и заштита опште вредности у правном животу, Tübingen 1963, (L. Raiser, Rechtsschutz und Institutionenschutz im Privatrecht, in: Tübinger Juristenfakultät (Hrg.), Summum ius summa iniuria. Individualgerechtigkeit und Schutz allgemeiner Werte im Rechtsleben, Tübingen 1963).
53. **Robinson, N**, The Genocide Convention: A Commentary (New York: Institute of Jewish Affairs, World Jewish Congress 1960).
54. **Robinson, N**, The Genocide Convention-its Origins and Interpretation, New York, 1949.
55. **Sartre, J. P**, On genocide in Crime of War, New Jork, 1971.
56. **Sassoli, M**, Chambre d'appel du tribunal penal International pour l'ex Yougoslavie, Revue general de Droit International public, No. 1, 1996.
57. **Schabas, W. A**, An introduction to the International criminal Court, Cambridge, 2003.
58. **Schabas, A. W**, Genocide in International Law-The Crimes of Crimes, Cambridge, 2000.

59. Schwarzenberger, G, The problem of an International criminal Law, International Criminal Law, London, 1965.
60. Schweger/R, E. Bank, Индивидуално право на компензацију за жртве оружаних сукоба, Радни материјал, ILA Komitet: Kompenzacija žrtvama rata 2005, http://www.ila-hq.org/html/layout_committee.htm (An Individual Right to Compensation for Victims of Armed Conflicts?, Working Paper, ILA-Committee: Compensation for Victims of War 2005)
61. Shue H, & D. Wippman, Ограничавање напада на двоструко корисна средства којима се остварују неопходне цивилне функције Корнелов журнал међународног права 35 (2002), (Limiting Attacks on Dual-Use Facilities Performing Indispensable Civilian Functions), (Cornell International Law Journal, 35, 2002.)
62. Smith, B.F, The American Road to Nuremberg, Stanford, 1944-1945.
63. Strupp, K, Интернационално земаљско ратно право, Berlin 1914.
64. Tomuschat, S, Јудска права: Између идеализма и реализма, Оксфорд, 2004., (S.Tomuschat, Human Rights: Between Idealism and Realism, Oksford, 2004).
65. Triffterer, O, Temelji, mogucnosti i granice medjunarodnog suda za progon zlocina protiv medjunarodnog humanitarnog prava u bivsoj Jugoslaviji, Hrvatski letopis za kazneno pravo i praksu, br. 1, Zagreb, 1994.
66. Vabres, D. De, Les principes modernes du Draft Penal International, Paris, 1928.
67. Van Dyke, J. M., Основно људско право на гоњење и компензацију, (The Fundamental Human Right to Prosecution and Compensation), Denv. J. Int'l & Pol'y 29, 2001.
68. Аврамов, С, Међународно кривично право и Повеља УН, Анали Правног факултета Београд, бр. 5, Београд, 1994.
69. Аврамов, С, Геноцид у Југославији од 1941-1945. Академија за дипломатију и безбедност, Београд 2008;
70. Аврамов, С, Геноцид у Југославији у светлу међународног права, Београд 1992;
71. Аврамов, С, Извори ратног права, Југословенска ревија за међународно право, Београд, 1958.
72. Аврамов, С, Крећа, М, Међународно јавно право, Београд, 1999.
73. Аврамов, С, Међународно јавно право, Београд 1977;
74. Алексић, С, Срби у Нордкирхену, (сећање на дане ропства – изводи из мемоара), „Политика“, 18. август, трећи септембар 1996.
75. Бартош, М, Међународно јавно право, Београд, 1954.
76. Бартош, М, Немачке репарације после Другог светског рата, „Политичка библиотека“, Београд, 39/1948
77. Бартош, М, Последице теорије генералне супституције у нашем праву, „Анали“ Правног факултета у Београду, 2/1955, Београд 1955
78. Булајић, М, Усташки злочини геноцида, Београд, 1988.
79. Вајс, А, Злочин геноцида у међународном кривичном праву, Међународни проблеми бр. 1/1949.
80. Василијевић, В, Међународни кривични суд, Београд, 1968.
81. Василијевић, В, Суђење пред Међународним војним судом у Нирнбергу и развој међународног кривичног права, ЈРМП, Београд, 1971, бр.3.
82. Вучинић, З, Међународно ратно и хуманитарно право, Београд, 2001.
83. Глишић, В, Терор и злочини нацистичке Немачке у Србији 1941 – 1945, Београд 1970
84. Димитријевић, В, Рачић, О, Папић, Т, Обрадовић, С, Основи Међународног јавног права, Beograd, 2005.

85. Ђорђевић, С, Дискусија, „Правни живот“, 1-3/1993, Београд 1993.
86. Ђорђевић, С, Други светски рат 1941 – 1945 и ратна штета Југославије, Београд, 1991.
87. Ђорђевић, С, Потраживање Југославије према Немачкој по основу ратне одштете после Другог светског рата, „Анали Правог факултета у Београду“, 1-3/1991, Београд 1991.
88. Живковић, Н, Ратна штета коју је Бугарска учинила Југославији (1941 – 1944), Београд 1985
89. Живковић, Н, Ратна штета коју је Италија учинила Југославији у Другом светском рату, Београд 1991.
90. Живковић, Н, Ратна штета коју је Немачка причинила Југославији у Другом светском рату, Београд, 1975.
91. Жићић, Р, Оснабрички звуци и одјеци, Београд 1981
92. Златарић, Б, Међународно кривично право, Први део, Загреб, 1979.
93. Игњатовић, А, Геноцид у међународном и националном кривичном праву, докторска теза, Ниш, 1991.
94. Јанковић, Д, Оснивање међународног кривичног суда, Годишњак Правног факултета у Сарајеву, Сарајево, 1957.
95. Јеротијевић, З., Ђорђевић, С., Палевић, М., Батавељић, Д., The Paris peace conference after World War I. ТТЕМ 2013.
96. Јовановић, Љ, Кривично право, Београд 1986.
97. Јончић, В, Стандарди заштита људских права и Статут међународног кривичног суда, Тара, 2004.
98. Касезе, А, Међународно кривично право, превод, Београд, 2005.
99. Коколь, М, Оснивање Међународног кривичног суда за бившу Југославију, Београд, 1993.
100. Крећа М, Jus cogens у савременом међународном праву, Београд, 1988.
101. Крећа, К, Међународно јавно право, Београд, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012.
102. Крећа, М, Извори међународног јавног права, Београд 1979
103. Крећа, М, Извори међународног јавног права, Београд, 1985
104. Крећа, М, Међународно јавно право, Београд, 1996, 1998, 1999, 2001
105. Крећа, М, Практикум за међународно право, Београд, 1979
106. Крећа, М, Уговорна способност држава у међународном јавном праву са посебним освртом на федеративне државе, Београд 1988.
107. Крећа, М, Уговорна способност државе у међународном праву, Београд, 1991.
108. Лазић, Б, Записи о ратној штети и обештећењу ратних војних заробљеника 1941 – 1945, СУРВЗЈ – УРВЗКОВ, Београд, 1999.
109. Лазић, Б, СВЕДОЧЕЊА о ратним заробеницима војске Краљевине Југославије 1941 – 1945, СУРВЗЈ – УРВЗКОВ, Београд, 1998.
110. Мајић, М, Ратни злочин у међународном кривичном праву, Београд, 2005.
111. Марковић, М, Међународна кривична дела, ЈРМП, 1965, бр.1.
112. Марковић, М, Ратни дневници 1941 -1945, Београд 1981
113. Милак, Е, Југословени у концентрационим логорима и затворима фашистичке Италије у току Другог светског рата, Историја 20. века, Београд 1986.

114. **Милисављевић, Б.**, „Приписивост као услов одговорности државе у међународном праву“, Анали Правног факултета Универзитета у Београду, бр. 2/2012;
115. **Милисављевић, Б.**, „Дипломатска заштита“, монографија, Правни факултет Универзитета у Београду, 2012.
116. **Милисављевић, Б.**, „Одговорност држава за међународне противправне акте – општи осврт“, Harmonius, Journal of Legal and Social Studies in South East Europe, број 1, 2013;
117. **Милисављевић, Б.**, „Развој међународног хуманитарног права, промењена природа оружаних сукоба и улога ad hoc Трибунала“ (коауторски рад са проф. др **Миланом Палевићем**), Правни живот (часопис за правну теорију и праксу), Београд 2010..
118. **Милисављевић, Б.**, Исцрпљење унутрашњих правних средстава као услов за примену дипломатске заштите у међународном праву“, Анали Правног факултета Универзитета у Београду, број 1/2012;
119. **Милисављевић, Б.**, Међународно обичајно право, Монографија, Правни факултет Београд 2016.
120. **Милисављевић, Б.**, Међународно право представљања - Дипломатско и конзулатарно право, коауторски рад са М. Крећом, Београд 2016.
121. **Милисављевић, Б.**, **Палевић, М.**, Однос међународног и унутрашњег права према Уставу Републике Србије из 2006. године. Српска политичка мисао, 2017.
122. **Милошевић, С. Д.**, Заробљавање војника Краљевине Југославије у априлском рату 1941., Београд 1999.
123. **Николајевић, Б.**, Репарације, Сарајево, 1956.
124. **Нововић, Д.**, Појединачни захтеви за накнаду штете при повреди хуманитарног права, Центар за публикације Крагујевац, 2017
125. **Ного, С.**, Лицемерство међународног кривичног права, Међународни научни скуп-Примена међународног кривичног права од стране међународних и домаћих судова- Тара, 2006.
126. **Ного, С.**, Сарадња са међународним кривичним судовима, Београд, 2005.
127. **Пајкановић, А.**, Логораш 360, Београд 1982.
128. **Палевић, М.**, „Колективна безбедност: доктрина и примењени системи“, У: **Влашковић, Б.**, Усклађивање правног система Србије са стандардима Европске уније. [Књ. 1]. Крагујевац: Правни факултет, Институт за правне и друштвене науке, 2013.
129. **Палевић, М.**, „Мировни уговори "савезника" са "сателитима" Трећег Рајха“, У: **Ђорђевић, С.**, Усклађивање правног система Србије са стандардима Европске уније. [Књ. 4]. Крагујевац: Правни факултет, Институт за правне и друштвене науке, 2016.
130. **Палевић, М.**, „Принцип универзалне надлежности у односу на злочин геноцида“, У: **Вејатовић, С.**, Правни систем Србије и стандарди Европске уније и Савета Европе. Књ. 2. Крагујевац: Правни факултет, Институт за правне и друштвене науке, 2007.
131. **Палевић, М.**, Oblici saučesništva kod zločina genocida u praksi AD HOC tribunala. Revija za evropsko pravo, 2017.
132. **Палевић, М.**, Геноцид - историјска спирала злочина, Правна ријеч, 2004.
133. **Палевић, М.**, Геноцид и други међународни злочини масовних : сличности и разлике уморства, Правни живот, Београд 2008.

134. **Палевић, М**, Значај Нирнбершких докумената за консолидацију правног појма геноцида, Београд 2005.
135. **Палевић, М**, Кривична одговорност за геноцид, Правни живот, 2009,
136. **Палевић, М, Матић, Д**, New Paradigms in the Exercise of Universal Rights and Freedoms. Mediterranean Journal of Social Sciences, 2013.
137. **Пелеш, А**, Расна дискриминација и међународно право, Сарајево, 1977.
138. **Петровић, З**, Признавање права на обештећење принудним радницима из Другог светског рата од стране СР Немачке, Правни живот 1-2/91, Београд 1991.
139. **Радовановић, Б**, Повратак у домовину 1945. године (изводи из дневника), оригинално сведочење, Архив Заједнице,
140. **Радојковић, М**, Међународно јавно право, Београд, 1967.
141. **Радојковић, М**, Рат и међународно право, Београд, 1947.
142. **Радуловић, Д**, Међународно кривично право, Подгорица, 1999.
143. **Ротбарт, В**, Југословени у мађарским затворима и логорима 1941 – 1945, Нови Сад, 1988.
144. **Стајић, В**, Два милиона минута до слободе, „Сведочанства“, Просвета, Београд 1961.
145. **Стојановић, З**, Међународно кривично право, Београд, 2002 .
146. **Чејовић, Б**, Међународно кривично право, Београд, 2006.
147. **Шкулић, М**, Облици учествовања у остварењу кривичног дела - (са) извршилаштво и саучесништво у Римском статуту, Примена међународног кривичног права у националним законодавствима, Међународни научни скуп, Тара, 2005.

Прописи и документа:

1. ILC - Међународна правна комисија, Основна правила о дипломатској заштити.
2. ILC – Међународно правна комисија, Коментар кодификације државне одговорности (A/RES/56/83, 12.12.2001).
3. Protokol I од 8. јуна 1977. године уз Женевску конвенцију од 12. августа 1949. године о заштити жртава интернационалним сукобима.
4. Report of the International Law Commission, 1950/ Doc. A/1316
5. The Holocaust and Christian World, New York, 2000.
6. UN Docs. S/AC.26/1992/10, http://www2.unog.ch/uncc/decision/dec_10.pdf тражити под 09.12.2006, члан 5 (1) : Руководећа одлука Савета УН од 26.06.1992
7. United Nation War Crimes Commission, History, New York 1945.
8. Архив Србије, Фонд Земаљске комисије Србије за утврђивање ратних злочина
9. Бледски протокол о одрицању Владе ФНРЈ од ратних репарација од Бугарске од 01.08.1947. године;
10. Декларација Народне скупштине Републике Србије о поништењу Одлуке руководства земље (ФНРЈ) о праштању надокнаде за ратну штету Бугарској, „Сл.лиод 24.07.1991. године;
11. Додатни Протокол I Женевских конвенција од 12. 8. 1949, у вези заштите жртава међународних оружаних сукоба (Protokol I), 8. jun, 1977.
12. Закон о заштити југословенске имовине и имовинских права и интереса у иностранству, из 1946. године („Службени лист ФНР“, бр. 12/46),
13. Закон о потврђивању споразума о питањима сукцесије, („Сл. лист СРЈ – Мрђународни уговори, бр. 6/2002)

14. Закон о престанку важења Закона о заштити југословенске имовине и имовинских права и интереса у иностранству, из 1973. године („Службени лист СФРЈ“, бр.37/1973).
15. Закон о уређењу имовинских односа насталих услед престанка права и обавеза држављана Социјалистичке Федеративне Републике Југославије на основу међународних уговора, „Службени лист СФРЈ“ бр.11/1978.
16. Закон Хрватске о привременом преузимању и управљању одређеном имовином, од 20.09.1995. године;
17. Заробљени а непокорени, Записи бивших ратних заробљеника 1941 – 1945, Београд 1990.
18. Злочини против човечности и међународног права-Нирнбершка пресуда и документи о геноциду, Приредио: Љубомир Прљета, Београд, 1992.
19. Извештај Комисије Владе Републике Србије о ратној штети, јануар 1992
20. Извештај Међуресурске радне групе за наплату ратне штете из Другог светског рата, Стр. пов. бр. 757/95 од 12.05.1955. године;
21. Извештај Међусавезничке комисије, одређене да констатује све повреде Хашке Конференције и међународног права, учињене од Бугара, у заузетој Србији од 1915-1918. године, Београд, 1919.
22. Извештај, СРЈ Савезно министарство за удска права и права мањина, број 174/5-93 од 15. српс. 1994.
23. Информација Народне банке Југославије о кредитима у оквиру немачке помоћи у капиталу „Kapitalhilfe“ у износу од ДЕМ 300 милиона и ДЕМ 700 милиона, од 11.02.1994. године са прегледима коришћења кредита и стањем дуга;
24. Информација Народне банке Србије о кредитима у оквиру немачке помоћи у капиталу „Kapitalhilfe“ у износу од ДЕМ 300 милиона и ДЕМ 700 милиона, од 18.12.2016. године са прегледима коришћења кредита и стањем дуга;
25. Конвенција о поступању са ратним заробљеницима од 27. јула 1929, Службене новине Краљевине Југославије, Бр.132 од 15. јуна 1931.
26. Међународна кривична пракса, Цонс, Ц. и Паулс, С, превод, Београд, 2005.
27. Међународни уговори и други споразуми, 1/1964, Београд, 1964.
28. Међународно - правно тумачење тзв. „Брионске формуле“ и домашај Споразума „Kapitalhilfe“ у области плаћања ратне штете од стране немачке, експертиза Службе за међународно-правне послове СМИП, од 09.03.1994. године;
29. Међународно јавно право, Збирка докумената, Београд, 2005.
30. Међународно право-Збирка докумената, Приредили: В. Хаџи-видановић и М. Милановић, Београдски центар за људска права, Београд, 2005. стр.24.
31. Нирнбершка пресуда и документи о геноциду, Службени лист СРЈ, Београд, 1992.
32. Поверљиви протокол уз Споразум о регулисању финансијских и привредних питања између ФНРЈ и НР Мађарске потписан 29.05.1956. године;
33. Правилник о извршењу Уредбе о организацији службе за депатријацију ратних заробљеника, присилно одведеног радника, интернираца, итд. „Сл.лист ДФЈ“ бр. 38/45 од 31. маја 1945.
34. Правилник о пријављивању и утврђивању ратне штете, „Сл. лист ДФЈ“, 44/1954, од 25. јуна 1945.
35. Преписка између Заједнице удружења жртава Другог светског рата Југославије (и Србије), са амбасадом СР Немачке из Београда, Бундестагом и Владом СР Немачке, у периоду од 1996. до 2016, велики број дописа од којих ће појединчано бити цитирани они коју буду одабрани у коначној верзији.

36. Преписка између Удружења ратних војних заробљеника Другог светког рата 1941 – 1945 са надлежним органима СР Немачке, Велике Британије и др. Ради се о већем броју дописа од којих ће појединачно бити цитирани они који буду одабрани у коначној верзији.
37. Ратно право и безбедност, приредио, Тодоровић, В, Београд, 1999.
38. Споразум између Владе СФРЈ и Владе СРН о одобравњу помоћи у капиталу („Службени лист СФРЈ“, бр. 66/74);
39. Споразум између ФНРЈ и Италијанске републике о дефинитивном регулисању свих узајамних обавеза економског и финансијског карактера које проистичу из Уговора о миру и сукцесивних споразума од 18.12.1954. године;
40. Споразум између ФНРЈ и Р. Италије који се односи на регулисање међусобних обавеза економског и финансијског карактера које потичу из Уговора о миру и сукцесивних споразума од 23.12.1950. године;
41. Споразум о регулисању нерешених финансијских и привредних питања између ФНРЈ и НР Мађарске од 29.05.1956. године;
42. Србија пред Међународним судом правде, Књига 1 - Пресуда, Књига 2 - Одбрана, Ед. Дипломатске свеске, Београд, 2007.
43. Уједињене нације 1945-1995. између признања и покуде, ИМПП, Београд, 1995.
44. Уједињене нације, Збирка докумената, 1941-1945, Београд, 1948, Архив за правне и друштвене науке.
45. Упутство за рад месних народних одбора и среских комисија за ратну штету око пријема и проверавања пријава и процене ратне штете, „Сл.гласник Србије“ бр. 19 од 7. јула 1945.
46. Уредба Владе Хрватске о привременом преузимању и управљању одређеном имовином од 31.08.1995. године;
47. Уредба о организацији службе за репатријацију ратних заробљеника, присилно одведеног радника, интернираца, итд. „Сл.лист ДФЈ“ бр. 25/45 од 24. априла 1945.
48. Уредба о оснивању Државне комисије за ратну штету, „Сл.лист ДФЈ“, 20/1945.
49. Уредба о оснивању Државне комисије за ратну штету, „Сл.лист ДФЈ“, бр.20 од 10. априла 1945.
50. Устав Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006

У *уводном делу* докторске дисертације биће образложен значај теме за научно истраживање. Полази се од значаја, који има ратна штета у међународном праву, указује се на правни и економски аспект истраживања и специфичности института, који ће бити предмет обраде. У овом делу рада, биће обрађени постављени задаци као и циљ истраживања и изнета проблематика истраживања, уз навођење полазног хипотетичког оквира и метода, које ће се користити како би се дошло до крајњег исхода истраживања. Тема је подељена у шест делова са укупно четрнаест глава.

У *првом делу*, који је подељен на четири главе, у првој глави биће разматрана ратна штета, која је причинјена Југославији у Другом светском рату; документи који садрже податке о ратној штети; начини на којима су у ранијем периоду прикупљани подаци о жртвама фашистичког прогона и органима који су вршили прикупљање и систематизацију тих података. У другој глави предметом обраде биће међународно-правни аспект ратне штете и документа којима је утврђена одговорност Немачке за изазивање рата и плаћање ратне штете силама победницама и осталим оштећеним државама на савезничкој страни, укључујући Југославију. Опсервираће се питање репарација и указати на неке проблеме због којих репарације нису наплаћене. У кратким цртама биће елабориран проблем који је за наплату југословенских репарација

имао споразум о помоћи у капиталу, који је произишао из договора Тита и Бранта 1973 године, и *Aide-memoire* који је пратио тај договор, познат као „Брионска формула“. Кандидат ће изложити ставове релевантних југословенских државних органа о питањима ратне штете и потраживањима према СР Немачкој и сачинити приказ о несналажењу представника Југославије на Лондонској конференцији о монетарном злату 1997. године, када је пропуштена прилика да се актуелизује и интернационализује проблем неплаћених репарација Југославији од стране Немачке. У трећој глави првог дела биће речи о наплати репарација по основу закључених уговора о миру са Италијом и Мађарском и о опроштењу ратној штети Бугарској, као и наплати репарација на основу општих принципа међународног права од Шпаније и Аустрије. Биће сачињен кратки приказ Лондонског споразума из 1953. године и Бонског споразума из 1956. године, и указаће се на њихов значај, јер су, у објективном смислу, ови споразуми, како наводи кандидат у својој Пријави, Југославију удаљили од наплате репарација за дужи временски период после Другог светског рата. У четвртој глави биће дат приказ нацистичких злочина над Југословенима; опис прве легислативне мере југословенских органа по питањима ратне штете; и стање репарација и реституција. Најпре ће бити дат преглед злочини који су вршени над југословенским заробљеницима у заробљеничким логорима, а потом ће се бројчано приказати злочини одмазде над цивилним становништвом, стрељање и расељавање цивила, са циљем указивања на висину причине ратне штете. Описаће се и различити приступи одређивању појма ратне штете и различити начини утврђивања и оцењивања ратне штете. Такође изложиће се и кратак приказ стања репарација и реституција и неплаћене репарационе робе, све у циљу стицања потпуније знања о постојању ненаплаћених потраживања од СР Немачке по основу репарација, реституција и других видова обештећења жртава фашистичког прогона.

Други део истраживања је подељен у две главе. У првој глави другог дела кандидат намерава изложити проблем репарација од СР Немачке. Овде ће бити приказани преговори око репарација, које су са Немачком водиле Француска, Белгија, Норвешка и Грчка; указаће се на поделу репарација у две категорије и на неуспех репарационе политике великих сила. Даће се приказ процене ратне штете, за коју је одговорна Немачка и ток и наплата репарација у обе зоне: у Совјетској купацоној зони и у западним окупационим зонама. У овом делу рада кандидат ће указати на значај који је за Немачку привреду имао Лондонски споразум из 1953, са циљем да се осветле негативне последице које је тај споразум имао за наплату југословенских репарација. У другој глави другог дела, иначе шестој глави овог истраживања, биће елаборирана проблематика новчаних и материјалних примања Југославије од Немачке, на име репарација и других потраживања, која су проистекла из Другог светског рата; изнеће се процена и структура југословенске ратне штете и извршити детаљан опис онога што је Југославија добила од Немачке на име ратне штете. Задатак, у овом делу рада, је детаљан преглед онога што је Југославија, изражено у новцу, добила на име ратне штете у односу на висину процењене и признате ратне штете.

У *трећем делу* се говори о обештећењу жртава нацистичког прогона. Најпре ће бити направљена анализа исплата жртвама нацистичког прогона које су вршене држављанима Немачке, по немачком Закону о обештећењу, а затим ће бити дат детаљан приказ поступка обештећења југословенских жртава медицинских опита, тзв. „виво – експеримената“, са условима за пријем накнаде по том основу, приговорима на рад надлежне комисије, висином појединачних исплата и висином укупно примљених средстава као и поступцима по правним лековима. У наставку ће бити дат приказ исплата које је Немачка вршила у периоду од 2001 до краја 2006, по Закону о оснивању Фондације „Сећање, одговорност, будућност“ из 2000-те године. Овај приказ кандидат

сматра веома значајним за научно истраживање, из разлога што је Немачка по том закону основала фонд од 10 милијарди марака (5,6 милиарди еур-а), и вршила исплате за поједиње категорије жртава нацистичког прогона у форми хуманитарне помоћи, али уз услов да се пре пријема исплате одрекну свих захтева према Немачкој по основу ратне штете из Другог светског рата. Ту се поставља низ питања о правној природи и економској суштини тих исплата, јер су по висини исплате симболичне (од 1,200 до 15.000 еур-а), а одрицање од ратне штете је безусловно. Даље ће, у овом делу рада, бити направљена анализа могућих мера за обезбеђивање услова за покретање нових преговора са СР Немачком о обештећењу.

У четвртом делу, који носи наслов *Процена висине штете и захтева за обештећење*, биће приказан обрачун захтева према СР Немачкој за жртве нацистичког прогона, са подацима о нацистичким прогонима почињеним на територији окупиране Југославије и подацима о броју пресељених и заробљених Срба у логорима унутар и ван Југославије. Такође, изложиће се обрачун висине могућег обештећења на бази исплате које су вршене од Немачке припадницима других народа, са могућим варијаблама. Задатак истраживања, у овом делу рада, како наводи кандидат, је приказати обим штете причине грађанима, и различите нашине вршења обрачуна могућег захтева за обештећење, са указивањем да се ради о веома високим вредностима ненаплаћеног дуга, који објективно постоји још увек. Ради се о финансијски исказаним вредностима које у сваком погледу заслужују ангажовање и стручне и научне јавности ка стварању услова да се овим потраживањима позабаве надлежни државни органи на највишем нивоу до председника Владе и председника Републике Србије. У глави деветој, четвртог дела, биће дат преглед активности југословенских власти да крајем деведесетих година прошлог века актуализују проблематику отворених питања наплате репарација и обештећења од Немачке, као и преглед судских спорова кое су појединци покренули и водили против Немачке по тужбама у Србији и Немачкој за наплату личног обештећења. У том контексту биће анализиран и рад Комисије за питања процене ратне штете причине жртвама Другог светског рата (у даљем тексту Комисија), која је основана 2008. године, и која је заменила претходну комисију основану још 1992. године. Комисија је имала мандат две године, иако је фактички престала са радом 2010. године. Мада није имала значајније резултате у свом раду, везано за немачке репарације, Комисија је ипак имала значајну улогу и дала немерљив допринос за наплату личног обештећења између 2008. и 2010. године, за лица која су из политичких разлога током рата од мађарских органа власти, лишена живота или слободе. Како кандидат истиче, он је као координатор Комисије у том периоду обезбедио да Централни уред правде из Будимпеште (у даљем тексту ЦУП), као орган мађарског министарства правде и Заједница, уз учешће српског Министарства за рад социјалну политику и борачка питања, закључе Уговор о сарадњи, према којем се Заједница овлашћује за спровођење мађарског закона на територији Србије у поступку прикупљања, обраде и систематизације података о лицима која испуњавају услове за пријем исплате. Значај овог приказа је у циљаном указивању на потребу постојања надлежног органа Владе Србије, као што је била Комисија, који ће се професионално и потпуно посветити питањима ратне штете и као такав бити признат и од стране одговорних држава за плаћање.

У петом делу овог истраживања, кандидат ће посветити пажњу питањима која су везана за исплату обештећења лицима чија су имовинска права престала на основу међународних уговора и тумачењу Споразума о капиталу из 1973. године, закљученом између Немачке и Југославије, по договору Јосипа Броза и Вилија Бранта. Аутор ће анализирати тзв. „Брионску формулу“ и „Aid-memoire“ који је тај Споразум пратио на један детаљнији начин, покушавајући да докаже да не постоји ниједно међународно

правило које оправдава став да се кредитом може платити стотину пута од кредита већа ратна одштета. Поред приказа утрошка средстава добијених по кредитима од Немачке, овај део рада садржи и мишљење Групе за сукцесију поводом деобног биланса Југославије, после њеног распада; садржи део о питањима везаним за „Фолксдојчере“ и имовину која им је конфискована; као и мишљење о информацији Савезног министарства за финансије, о ратној штети, које дала експертска група за сукцесију Савезне владе Југославије.

У *шестом делу*, који је подељен на три главе, у првој глави се обрађује проблем уређивања начина за заштиту имовинских права држављана Републике Србије у иностранству са предлозима за доношење новог републичког закона који ће регулисати питања обештећења у случајевима престанка имовинских права на основу закључених међународних уговора. Кандидат ће обрадити и општа питања везана за доношење таквог закона, образложити предмет, указати на разлоге и циљеве доношења закона. Као претходно питање, биће извршена анализа теорије генералне супституције и законског оквира који је за њену примену постојао за време трајања Југославије. Посебан значај биће дат отвореним правним питањима у вези са доношењем закона уз давање образложења и мишљења у вези са тим питањима. У даљем раду кандидат ће се бавити правним питањима и могућностима за остваривање укупне ратне одштете коју Србија потражује од Немачке и као један од разлога који оправдавају захтев за новим преговорима анализира клаузулу *rebus sic stantibus* и Споразум о помоћи у капиталу из 1973. године. У предлагању начина за приступање преговорима, који су првенствено усмерени према надлежним државним органима или органу који посебно буде образован од стране државе, кандидат сугерише да постоји више могућих решења, па посебно обрађује парцијални приступ (репарација за сваку индивидуално одређену штету) затим глобални приступ (до репарација за укупну штету кроз више споразума о помоћи у капиталу) и, као посебно питање, потраживање накнаде за рад ратних заробљеника. На крају, аутор ће обрадити могуће противзахтеве СР Немачке и покушати да докаже њихову неоснованост односно могућност да у било којем озбиљнијем делу могу да парирају захтевима Србије и њених грађана.

3. Мера у којој образложение предмета, метода и циља уверљиво упућује да је предложена тема од значаја за развој науке

У образложењу предложене теме докторске дисертације, кандидат на јасан и недвосмислен начин дефинише предмет истраживања. Указано је на бројне практичне проблеме који се појављују у вези са предметом истраживања, на основу чега су постављени и јасни циљеви истраживања. Затим су, на основу формулисаних циљева, одређене хипотезе, а које су све јасне, проверљиве и адекватне предмету истраживања. Приликом проверавања постављених хипотеза, а ради реализације формулисаних циљева истраживања, кандидат ће користити адекватне методе и релевантне изворе података, односно доступне радове, пре свега домаћих, али и страних аутора. Може се закључити да је у питању један објективан, систематичан и доследан приступ предложеном предмету истраживања. Значај за развој науке, овако конципиране дисертације, сагледано кроз призму изложеног предмета рада, методских приступа и наведених циљева који се желе постићи, је, пре свега, у аналитично-оперативно изнетим проверљивим подацима, сазнањима о посматраној проблематици меритума рада, који би заинтригирали и омогућили нова истраживања у овој области и то не само са аспекта међународноправних и грађанскоправних наука, већ и са аспекта управноправних, политиколошких и социолошких и других. Научна дескрипција, са елементима класификације научног објашњења, као предложак научној прогнози

питања судбине ратне одштете и обештећења жртава нацизма и њихове правне регулације *pro futuro* и *de lege ferenda*, био би следећи важан и очекивани научни допринос ове дисертације. Такође, научни допринос овог рада био би практичне природе односно да добијена теоријска сазнања и изнета практична искуства у области ратне штете и обештећења жртава, задобију и своју верификацију у конкретној примени, у смислу побољшања њихове применљивости, као и у смислу изналажења адекватних правних, политичких и социјалних инструмената, који би били у функцији редуковања јаза између декларативног и практички остварљивог у овој области. Израдом ове докторске дисертације, чланови Комисије, очекују да ће се наведене хипотезе потврдити и да ће се на тај начин доћи до корисних информација за потпунije, правилније сагледавање и разумевање проблема рада, што би требало да да и импут више ка унапређењу и побољшању услова остваривања обештећења жртава у Републици Србији. Такође, сматрамо, да ће поменути резултати истраживања у великом обиму представљати основу за даља истраживања када је реч о овој проблематици.

4. Образложење теме за израду докторске дисертације омогућава закључак да је у питању оригинална идеја или оригиналан начин анализирања проблема

Кандидат на врло одговоран начин приступа проучавању овог проблема. Из образложења предмета и циља истраживања је очито да постоје бројне правне и политичке опструктивне елементе па самим тим има и више разлога који говоре у прилог значаја теме за научно истраживање и за развој науке. У питању је тема која се заиста може подвести под типичне мултидисциплинарне теме, те је самим тим, обавеза и умногоме тежа, јер кандидат мора имати у виду све те различитости, мора да их разуме, те да их онда повеже у једну складну, непротивречну целину. Томе се додаје и чињеница да у домаћој правној литератури годинама уназад не постоји доволно научних радова који се баве обрадом ове тематике. Комисија је стекла прелиминарни утисак, базиран на самој поставци и образложењу предмета и циља рада, да је кандидат на трагу једног идејно-концептуално оригиналног научноистраживачког пројекта, који, верујемо, и искрено се надамо, доноси релевантној проблематици рада, неопходан елемент организованости и у погледу научног анализирања постављеног питања. Пошто се ради о теми која је од великог практичног значаја за неколико стотина хиљада грађана Републике Србије, жртава и наследника жртава немачког нацизма, за веровати је да ће кандидат, који се овом проблематиком бави више од двадесет година, обрадом ове теме, на сасвим оригиналан и на један нов начин успети да се приближи овој теми и да је на адекватан начин и обради.

5. Усклађеност дефиниције предмета истраживања, основних појмова, предложене хипотезе, извора података метода анализе са критеријумима науке уз поштовање научних принципа у изради коначне верзије докторске дисертације

Кандидат на јасан и недвосмислен начин дефинише предмет истраживања. У складу са успостављеном идејном структуром планираног истраживања, кандидат успоставља правilan методолошки комплекс, у складу са предметом и циљевима истраживања. Применом анализе и синтезе, индукције и дедукције, али и дијалектичке анализе, обезбедиће се утврђивање основних објективних законитости појава које ће се истражити. Употребом индуктивне методе биће третиране одређене појединачне чињенице, како би се из масе тих конкретних случајева могле потврдити и утврдити заједничке особине и узрочне везе од значаја за успостављање теорије друштвеног

интереса у односу према правног поретку и праву. С друге стране, све наведене формулатије биће подвргнуте проверљивој анализи, приликом третирања српског позитивно-правног поретка (односно, појединих његових сегмената), а ту пре свега мислим на правосуђе, судство и адвокатуру. Од аутора се очекује да одговори изазовном захтеву научног истраживања, који је можда и најсликовитије изразио академик М. Марковић истакавши нужност да се наука мора служити индуктивно-дедуктивним и емпиријско-рационалним методама, уколико жели оставити у наслеђе тековине трајног значаја. Планираном употребом апстрактног метода обезбедиће се остваривање истраживачких циљева.

6. Компетентност ментора

Предложени ментор, Др Милан Палевић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, запослен је на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу од 2006 године, а од 2018 године у звању редовног професора. Наставу изводи на предметима из уже међународноправне научне области и то:

- Основне академске студије: Међународно јавно право;
- Докторске академске студије: Међународно јавно право - одабране теме, Међународно правосуђе - одабране теме.

Комисија издава следеће одабране референце предложеног ментора, из у же научне области предложене теме докторске дисертације, који су публиковани у последњих десет година и који доказују компетентност ментора сходно члану 9. Правилника о пријави, изради и одбрани докторске дисертације, односно докторског уметничког пројекта Универзитета у Крагујевцу:

I. Са листа ССЦИ, ЕРИХ, ХЕИНОНЛИНЕ и ЕционЛит или у часопису категорије M24 (најмање 4 бода):

1. PALEVIĆ, Milan. Oblici saučesništva kod zločina genocida u praksi AD HOC Tribunal-a. *Revija za evropsko pravo*, ISSN 1450-7986, 2017, god. XIX, br. 2-3, str. 91-103. <http://pravoeu.org/archive/>. [COBISS.SR-ID 513401776] - HeinOnline листа
2. МИЛИСАВЉЕВИЋ, Бојан, ПАЛЕВИЋ, Милан. Однос међународног и унутрашњег права према Уставу Републике Србије из 2006. године. *Српска политичка misao*, ISSN 0354-5989. Штампано изд., 2017, посебно издање, стр. 29-46. http://www.spmbeograd.rs/archiva/SPM2017_posebno/CD%20SPM%20SPC%202017.pdf. [COBISS.SR-ID 513339824] -M24

II. Радови из категорија: M11; M12; M13; M14; M21; M22; M23; M24; M31; M32; M33; M34 и M51 (најмање 20 бодова):

- 1.PALEVIĆ, Milan, DAKIĆ, Dragan. Perspektive zaštite prenatalnog života na evropskom kontinentu. *Pravni život*, ISSN 0350-0500, 2013, knj. 564, br. 10, str. 139-154. [COBISS.SR-ID512962736] – M51
2. МИЛИСАВЉЕВИЋ, Бојан, ПАЛЕВИЋ, Милан. Razvoj međunarodnog humanitarnog prava, promenjena priroda oružanih sukoba i uloga AD HOC Tribunal-a. *Pravni život*, ISSN 0350-0500, 2010, knj. 542, br. 12, str. 265-283. [COBISS.SR-ID 512639664] – M51
3. PALEVIĆ, Milan. Krivična odgovornost za genocid. *Pravni život*, ISSN 0350-0500, 2009, knj. 529, br. 9, str. 547-559. [COBISS.SR-ID 512454832] – M51

4. ĐORĐEVIĆ, Srđan, PALEVIĆ, Milan, RAPAJIĆ, Milan M. Coalition Government and Possible Course of UK Political and Electoral System Reform after 2010 Parliamentary Elections. *Lex localis*, ISSN 1581-5374, 2013, vol. 11, br. 2, str. 157-176. <http://pub.lex-localis.info/index.php/LexLocalis/article/view/327> [COBISS.SR-ID 512882608] – M22
5. PALEVIĆ, Milan, ĐORĐEVIĆ, Srđan. Freedom of information and abuse of media in the process of globalization. *Webology*, ISSN 1735-188X, 2013, vol. 10, br. 1, 1 elektronski optički disk (CD-ROM). <http://www.webology.org/2013/v10n1/a104.html>. [COBISS.SR-ID 512911536]- SCOPUS
6. PALEVIĆ, Milan, RAPAJIĆ, Milan. International framework and internal legal order of Serbia in combating organized crime. U: KOLARIĆ, Dragana (ur.), et al. *Dani Arčibalda Rajsja : međunarodni naučni skup, Beograd, 3-4. mart 2014. : tematski zbornik radova međunarodnog značaja. Tom 3 = Archibald Reiss Days : International Scientific Conference, Belgrade, 3-4 March 2014 : Thematic Conference Proceedings of International Significance. Vol. 3.* Beograd: Kriminalističko-policajski akademija; = Belgrade: Academy of Criminalistic and Police Studies; Bon: Nemačka fondacija za međunarodnu pravnu saradnju (IRZ); = Bonn: German Foundation for International Legal Cooperation (IRZ), 2014, vol. III, tom III, str. 147-159.<http://www.nsar.org.rs/sites/default/files/docs/Rajs2014-Tom3.pdf>. [COBISS.SR-ID 513039024] – M14
7. PALEVIĆ, Milan, ĐORĐEVIĆ, Srđan. The basic principles of human and minority rights and freedoms in the Republic of Serbia. U: DUFALOVÁ, Lenka (ur.), et al. *Communication as a measure of protection and limitation of human rights : information in relation to human rights : collection of papers from 12th International conference on human rights on june 1-2, 2012 in Bratislava.* Bratislava: Univerzita Komenského v Bratislavie, Právnická fakulteta, 2013, str. 464-470. [COBISS.SR-ID 512982704] – M31
8. PALEVIĆ, Milan, GANIĆ, Senad. The Influence of Human Rights on the Status of an individual in the International Law. U: *Symposia, colloquia, conferences Harmonization and Unification of Law in the European context : Section of European Law and Comparative Jurisprudence English Part = Security Priorities of today and new views on the development of International Law : Section of International Law English Part : Collection of papers from the International Scholastic Conference Law as Unifying Factor of Europe - Jurisprudence and Practice organised by the Comenius University in Bratislava, Faculty of Law on 21-23 of October 2010.* Bratislava: Comenius University in Bratislava, Faculty of law, 2011, str. 337-347. [COBISS.SR-ID 512711344] – M31
9. BULATOVIĆ, Ivan, PALEVIĆ, Milan, MATIĆ, Dejan. Генезис : проблемы и перспективы развития социологии права в Сербии. *Социологические исследования*, ISSN 0132-1625, 2013, год. 29, бр. 7, стр. 115-119 <http://www.isras.ru/files/File/Socis/2013-7/Bulatovich.pdf> [COBISS.SR-ID 512925616] – M23
10. SPALEVIĆ, Žaklina, PALEVIĆ, Milan, PETROVIĆ, Vladimir. Право азила и европски систем права на азил. *Evropsko zakonodavstvo*, ISSN 1451-3188, 2016, год.15,бр.58,стр.5155. http://www.diplomacy.bg.ac.rs/eZakon_all_sr.php. [COBISS.SR-ID 517271996] - M51
11. ĐORĐEVIĆ, Srđan, PALEVIĆ, Milan. *Zakon o zabrani diskriminacije* Kragujevac: Pravni fakultet, Institut za pravne i društvene nauke, 2010. 154 str. ISBN 978-86-7623-018-1.[COBISS.SR-ID 176152076] - M42 монографија националног значаја
12. ĐORĐEVIĆ, Srđan, PALEVIĆ, Milan. Защита људских права. Крагујевац: Правни факултет, Институт за правне и друштвене науке, 2017. 221 стр. ISBN 978-86-7623-077-8. [COBISS.SR-ID 242876684] – универзитетски уџбеник

ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Након увида у приложену пријаву и на основу чињеница и ставова изнетих у претходним тачкама Извештаја, Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације и испуњености услова и кандидата и ментора за израду докторске дисертације доноси следеће

ЗАКЉУЧКЕ

- 1.** Кандидат Драган Нововић испуњава све услове за пријаву теме докторске дисертације прописане Законом о високом образовању, Статутом Универзитета у Крагујевцу и Статутом Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, с обзиром на то да је положио све испите и испунио све обавезе предвиђене студијским програмом докторских академских студија Правног факултета Универзитета у Крагујевцу и да је објавио потребан број радова из научне области из које пријављује тему докторске дисертације.
- 2.** Тема докторске дисертације коју је кандидат предложио припада научној области изабраног студијског програма и научној области за коју је Правни факултет Универзитета у Крагујевцу матичан.
- 3.** Предложена тема докторске дисертације је добро формулисана и образложена, од значаја је за развој науке и представља оригиналну идеју, па је из тих разлога подобна за обимнију научну обраду у форми докторске дисертације.
- 4.** Предложени ментор, др Милан Палевић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, је биран за међународноправну ужу научну област, којој припада предложена тема докторске дисертације, испуњава услове да буде ментор за вођење докторских дисертација, у складу са стандардом 9 за акредитацију студијских програма докторских академских студија на високошколским установама, и не води више од 5 доктората истовремено.

Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације и испуњености услова кандидата и ментора за израду докторске дисертације упућује Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Крагујевцу и Већу за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу:

ПРЕДЛОГ

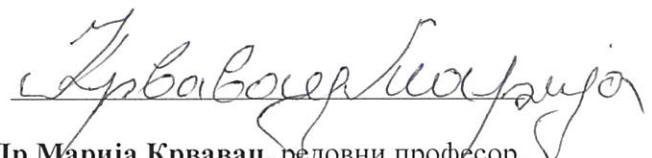
Да донесе одлуку којом се кандидату Драгану Нововићу одобрава израда докторске дисертације под називом: „Ратна штета причинђена од Немачке на територији Краљевине Југославије, и обештећење жртава из Србије“.

Комисија прихвата предлог кандидата и за ментора предлаже Др Милана Палевића, редовног професора за ужу међународноправну научну област на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу.

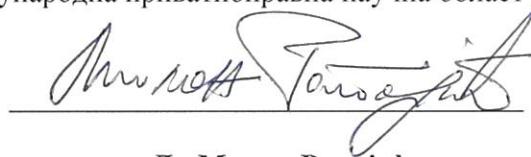
ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Др Милан Палевић, редовни професор,
Правни факултет, Универзитет у Крагујевцу,
ужа међународноправна научна област

Др Марија Крвавац, редовни професор,
Правни факултет Универзитет у Приштини,
са привременим седиштем у Косовској Митровици,
ужа међународна приватноправна научна област

Др Милан Рапаћ, доцент,
Правни факултет, Универзитет у Крагујевцу,
ужа управноправна научна област